

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2021. február 24.

Nyíregyháza

Böjti sorozat 3. nap

Igehirdetés címe: A megoldás - hogyan lehet az enyém? Jn 3,5-8

(2. dia) „¹Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere. ²Ő egy éjjel elment Jézushoz, és így szólt hozzá: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, csak ha Isten van vele. ³Jézus így válaszolt: Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újonnan, nem láthatja meg az Isten országát. **(3. dia)** ⁴Nikodémus ezt kérdezte tőle: Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhében, és megszülethet ismét? ⁵*Jézus így felelt: Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. ⁶Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. ⁷Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek. ⁸A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született. **(4. dia)** ⁹Nikodémus megkérdezte tőle: Hogyan történhet meg mindez? ¹⁰Jézus így válaszolt: Te Izráel tanítója vagy, és ezt nem tudod? ¹¹Bizony, bizony, mondom neked: amit tudunk, azt szölvük, és amit láttunk, arról teszünk bizonytságot, de nem*

fogadjátok el a mi bizonytságtételünket. ¹²Ha a földi dolgokról szóltam nektek, és nem hisztek, akkor hogyan fogtok hinni, ha majd a mennyekiekről szölvök nektek? ¹³Nem ment fel a mennybe senki, csak az, aki a mennyből szállt le, az Emberfia. **(5. dia)** ¹⁴És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie, ¹⁵hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne. ¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne veszen, hanem örök élete legyen. ¹⁷Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa. ¹⁸Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében. **(6. dia)** ¹⁹Az ítélet pedig az, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a cselekedeteik gonoszak. ²⁰Mert aki rosszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy le ne leplezüdjenek a cselekedetei. ²¹Aki pedig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy nyilvánvalóvá legyen cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat.” Jn 3,1-21

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Drága Gyülekezet!

(7. dia) Engedjétek meg, hogy egy nagyon rövid visszatekintést tegyek az előző napon hallottakról, különösen azok kedvéért, akik nem lehettek közöttünk. 1. nap arról hallhattunk, hogy a bűneset óta az ember alap-beállítottsága, hogy vallástalan, „Jézus-talan”, mert a Sátán megfosztotta az embert, becsapta, megvezette, az ember pedig hallgatott rá. Meg lett fosztva attól a mély, bensőséges kapcsolattól, ami addig volt Isten és az ember között. Szívének, szándékának, gondolatainak, szavainak gazdája már nem Isten volt, hanem a Sátán. **(8. dia)** Richard Wurmbrand szerint ezek a vallástalan emberek azok, akik nem hisznek Jézusban. Aztán vannak olyanok is, akik vallásosak, ők pedig azt hiszik, hogy hisznek, de a szavaik és az életük nincsen összhangban. Milyen az ilyen ember? Hadd meséljek el egy példát, ami egyben egy megtörtént eset. *„Kárpátalján volt egy lelkész, aki minden héten szombat délután elment a kocsmába, s hulla részegre itta magát, majd záróra előtt fél órával ment a gondnok érte talicskával, hogy hazavigye. A kommunisták azt mondták: „őt nem kell elvinni, mert*

úgy sem építi az Isten országát!” Csak a komoly hívő igehirdetőket vitték el, az ilyeneket nem.”

A vallástalan és a vallásos ember között az a nagy különbség, hogy sokkal intenzívebben rombolja Isten országát a vallásos, mert miközben ott van a templomban alkalmakon, esetleg még igehirdetőként is, az életével hiteltelenné teszi az Isten ügyét. Egyébként pedig nincs különbség – Jézus szavai szerint – mert aki vallásos – mint Nikodémus is volt -, de nem jutott hitre, nem született újjá, felülről, az ugyan úgy kívül van Isten országán, mint aki vallástalan.

Aki pedig átadta az életét Jézusnak, lejátékozott az, amiről tegnap este hallhattunk, volt egy akarati döntés és volt egy „szívcsere”, aki megtapasztalta elveszett állapotát, de kapott bűnbocsánatot és az életét Jézus Krisztushoz igazította, abban olyan mély hitet ébresztett Isten, hogy az egész élete megváltozott. Milyen lesz az ilyen ember? Ha az előbbire hoztam egy példát, akkor erre is hadd mondjak egyet:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Egy evangélizációs sorozatra hívtak egy híres igehirdetőt. Napközben a prédikátor elment bevásárolni magának, s amikor a kasszánál állt, a pénztáros 3-szor annyit adott vissza az igehirdetőnek. Miután észrevette a prédikátor, visszament és szólt, hogy többet adott vissza.

A pénztáros így válaszolt:

„Tudom. Direkt adtam vissza ennyivel többet, mert tegnap este voltam az evangélizáción, s a becsületességről beszél. Csak próbára tettem.”

Az ilyen embernek az életében kiábrázolódik Krisztus. Megnyilvánul a beszédében, a gondolkodásában, a szándékaiban, tetteiben. Nem büntelen, de ha el is bukik, mert sajnos elbuknak a keresztyének is – Cseri Kálmán bácsi szavaival élve balesetszerűen vétkeznek –, akkor tudja, hogy a kereszttövében mindig bocsánatra lelhet. Az ilyen ember hálából cselekszik, mert tudja, hogy elveszett, tudja, hogy halált érdemelne, de jött Jézus – tegnapi példánál maradva – donor lett, s a donor felkínálva életét, meg kellett halnia, hogy te meg én életben maradhassunk. Ő volt

a „donor”! **(9. dia)** Ezt a lelki szív-transzplantációt kínálja fel azoknak, akik szeretnének egészen újat kezdeni. Tegnap már hallhattunk arról, hogyan történhet a kiút, milyen esemény kell, hogy lejátszódjon egy ember életében?! **(10. dia)** Ma a megoldásról szeretnék beszélni, hogy hogyan lehet a miénk ez a drága kegyelem, hogyan válhat egészen személyessé? Tegnap arról hallhattunk, hogy minek kell megtörténnie, lejátszódnia, ma pedig arról, hogy hogyan lehet egészen személyessé, a miénk.

Ezért arra gondoltam, elmondom nektek a személyes példám, mert azt ismerem a legjobban. Beszélhetnék nagy evangéliumi emberekről, arról, hogyan lett az övék, hogy változott meg az életük, hogy jutottak hitre, de igazán hitelesen arról tudok beszélni, amit magam is átéltem. Megtapasztaltam az Úr munkáját, Isten hogyan szólított meg, miből emelt ki, hogyan adott új életet?! Szeretnék többet Óróra beszélni, de néhány fontos előzmény el kell, hogy hangozzék, ki voltam valójában, mert akkor ragyoghat át igazán az Úr munkájának dicsősége.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Olyan családból származom, ahol nem volt természetes Isten, az Ő Igéje, az imádság, a gyülekezet. Ez teljesen kimaradt az életünkéből. Oly annyira, hogy még ünnepnapokon, karácsonykor, húsvétkor sem mentünk templomba. Istentől teljesen távol éltük a családi életünket. Sajnos édesanyám és édesapám házassága húgom születését követő néhány évre zátonyra futott, így édesanyám egyedül nevelt. Azt is őszintén be kell vallanom, hogy nagyon rendetlen, tiszteletlen, nevetlen, szemtelen gyermekkorom volt. Édesanyám életét nagyon megszorítottam, sokszor okoztam neki bosszúságot és fájdalmat. Sokat hazudtam neki, sokszor megloptam. Sokat idegeskedett miattam. A tanárainnal szemben is nagyon tiszteletlen voltam. Minden rosszban benne voltam, sokszor rángattuk egymást bele rosszaságba. A tanárain a nevetlenségeimet különböző módon próbálták kordában tartani kisebb-nagyobb sikerrel, de mindig az lett a vége, hogy az igazgatói irodában kötöttem ki. Sok figyelmeztetőt, intőket, igazgatói rovókat kaptam. Viselkedésem egyik legmélyebb pontja 7. osztályban volt. A félévi bizonyítványom minősíthetetlen volt, mindenből 2-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

es, esetleg hármassal volt. A magatartásom, szorgalmam kettes volt. Azért nem egyes, mert abból nem lehetett megbukni. Visszatekintve csodálkozom, hogy nem bocsátottak el az iskolából. Emlékszem, életem legelső imádsága ekkor hangzott el az ajkamról. Soha senki nem mondta el, hogy kell imádkozni, mit kell mondani, mit kell csinálni, kit kell megszólítani. Amikor hazajöttem a félévi bizonyítványommal, tudtam – mivel édesanyám nagyon szigorúan fogott és sokat kaptam tőle –, hogy „kézrátételt” fog alkalmazni. Az első imádságom valahogy így hangozhatott, amikor leterjedtem a szoba közepére: „Istenem! Szeretném kérni tőled, hogy édesanyám ne verjen el.” Ennyi volt! De én akkor nagyon őszintén kértem Istent és ezt a kérést és meghallgatást olyan mélyen éltem át, tudniillik édesanyám hazajött, s tudta, hogy aznap bizonyítványosztás volt, elkérte az ellenőrzőmet. Végignézte, visszaadta, egy szót nem mondott, nem kaptam ki tőle, hanem két héten keresztül egy szót sem szólt hozzám. Visszagondolva megmosolyogatóan hangzik, de én valódi imameghallgatásként éltem meg. Mindeközben azt is el kell, hogy mondjam, ekkor 12 éves

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

voltam, s néhány héttel korábban édesanyám azt kérte tőlem karácsonyra, hogy konfirmáljak le. Azt se tudtam, mit jelent ez a szó, azt sem tudtam, mit kell csinálnom, csak arra gondoltam, hogy a karácsonyi ajándékokra így már nem lesz gondom. Így kerültem 92 januárjában kapcsolatba egy evangélikus gyülekezettel. A hittanórákra, konfirmációs órákra, istentiszteletekre való járás, az igehirdetések hallgatása hatott az szívemre, hatott az életemre. Isten olyan csodálatosan el kezdett munkálkodni bennem, az életemben. Az egyik hatalmas változás a tanulmányomban és a magatartásomban lett, s év végére mindenből 4-es, 5-ös lettem. Néhány tantárgyból nem kaptam meg a 4-est, mert már akkor is volt olyan szabály, hogy egy félévben 2 jegyet nem lehet javítani. Egy két tantárgyból 3-as maradtam. De 4,11 lettem, s év végén példamutató magatartásért és szorgalomért még oklevelet és könyvet is kaptam. Ami addig sosem volt, abban az évben ezt is megélhettem. Tehát akkor már Isten szépen, fokozatosan elkezdett munkálkodni az életemben. Természetesen nem volt átütő erejű döntés,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

csak úgy csendesen formálta a szívemet. Az általános iskola befejezését követően szakközépiskolába kerültem autószerelő-, villamossági-szerelő-, gépjárműtechnikusi szakra. Nehéz is volt az iskola, nagyon trehány lettem, nagyon sok – utólag visszatekintve – szégyellnivalót tettem. Feleségem szokta mondani, hogy ilyeneket ne mondjak el, de sajnos hozzátartozik az életemhez, hogy – különösen a matematika tanárral szemben voltam nagyon tiszteletlen – ennek a tiszteletlenségnek, állandó szemtelenkedésnek az lett a következménye, hogy 1995 júniusában megbuktatott a matematika és a mechanika tanárom. Ebben a három évben 92 és 95 között a konfirmáció után maradtam a gyülekezetbe, mert nagyon jól éreztem magam. Szerettem a lelkészemet, Győri Jánost hallgatni, jó volt a társaság – azért nevezem így, mert tényleg akkor még ez volt számomra fontos és így tekintettem még rájuk, barátokra találtam a gyülekezetben. Azt is el kell mondanom, hogy minden pénteken jártam ifjúsági órákra, majd szombaton leutaztam az unokatestvéremhez Csengődre, ahol a Korona diszkóban végigbuliztuk az éjszakát, majd a vasárnap hajnali vonattal utaztam vissza

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

istentiszteletre. Ebben a három évben így éltem az életemet. Tudtam, hogy hogyan kell viselkednem a gyülekezetben, mit engedhetek meg, vagy mit nem engedhetek meg magamnak és azt is tudtam, hogy a barátok között mi mindent tehetek. Ilyen „szendvics” életet éltem. Pénteken ifi, szombaton buli és abban minden volt sajnos, vasárnap templom és istentisztelet. 3 évig éltem így, miközben az iskolában újra mélypontok következtek. 95-ben azonban Isten csodálatos módon belenyúlt az életembe. Egy nagyon kedves barátom a gyülekezetből, elhívott egy ifjúsági hétre Tóalmásra. Ez egy amerikai háttérű tábor és azon a héten foci hét volt, mivel tudta a barátom, hogy szeretem a focit. Azt persze „elfelejtette” mondani, hogy ott reggel, délelőtt, este állandóan Igét olvasnak, vallásos éneket énekelnek, imádkoznak, s csak délután 1-2 óra foci van. Vasárnap mentünk és kedden az volt bennem, hogy nem volt őszinte ez a barát és inkább hazamennék, de mivel ő fizetett mindent, nem volt bátorságom megtenni. Így ott maradtam. Mérgező voltam, hogy így átvert, s igazából nem is figyeltem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

oda az alkalmakra. Az utolsó estén egy táborköz volt, s az igehirdető egy kérdéssel indított, ami azonnal szíven ütött: „ha holnap reggel elmentek ebből a táborból, hogy mentek haza, úgy, ahogy jöttetek, vagy szeretnétek valami változást az életekben?” Erre a kérdésre odafigyeltem, s akkor Isten elkezdett kopogtatni az értelmem és a szívem ajtaján. Elgondolkodtam azon, vajon tényleg miért jöttem ide, miért vagyok itt? Hogy megyek haza, hogyan folytatom az életemet. Miközben ezen gondolkodtam, az igehirdető felolvasott egy Igét a Jelenések könyvéből, a 3. fejezet 16. versét **(11. dia): „¹⁶Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.”** Jel 3,16. Ezen az Igén keresztül Isten elkezdett velem beszélni. Elkezdte felszínre hozni az életemben azt a rengeteg bűnt, mocskot, vállalhatatlan dolgot, amivel megbántottam családomat, tanárait. Tegnap – talán emlékeztek rá – arról beszéltem, hogy a bűnt meg kell ismerni, aztán fel kell ismerni, majd be kell ismerni. Isten azon az estén megismertette velem, hogy mi a bűn az életemben. Hogy távol vagyok tőle, kívül is akarok lenni, meg belül is, rámutatott arra a kettős életemre,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hoggy gyülekezetben is meg világban is akarok lenni, itt is, ott is, azaz azt gondoltam, hogy állhatok a küszöbön, mert amikor úgy láttam, akkor jó volt „bent” is lenni, amikor pedig úgy kívánta, akkor jó volt „kint” is lenni. Talán emlékeztek, az első alkalmon arról beszéltem, hogy Isten szótárában nincs olyan, hogy „is-is”, hanem az van, hogy „vagy-vagy”. Itt is, meg ott is, bent is, meg kint is. Nem, vagy itt vagy, vagy ott vagy, vagy kint vagy, vagy bent vagy. Ezen az Igén keresztül Isten rámutatott bűnös állapotomra és bűneimre. Elkezdtek piszkosul fájni az addigi tetteim, amire korábban megvontam a vállamat, afelett elkezdtem sírni. S tudjátok, Ady szavaival élve **(12. dia)** a Gologta keresztjénél: „*Sósabbak itt a könnyek, S a fájdalmak is mások.*” Jézus jelenlétében mások voltak azok a könnyek, amiket ott, akkor ejtettem és a bűnterhei, fájdalmai is mások voltak. Akkor kértem egy lelkipályozót, hogy vigyük együtt Jézus elé a bűneimet, szeretném megvalósítani azokat, amiket megmutatott, amiket felismertett velem és szeretném beismerni, hogy én vagyok az, akiről beszélt, ilyen va-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

gyok, de tegyél velem azt, amit jónak látsz, rendelkez velem. Akkor, ott azon az augusztus 11.-i pénteki napon lettem a bűneimet és tudom, hogy új szívet, új életet kaptam Jézus Krisztustól. Megértette velem Szaván keresztül **(13. dia)**, hogy vagy ez, vagy az, de ez is, meg az is az nem létezik az Ő országában. Akkor nyertem mennyei polgárjogot, azóta vagyok „kettős állampolgárú” ember. Van egy magyar állampolgárságom és van egy mennyei polgárságom. Másnap úgy jöhettek el, hogy Jézus Krisztus minden bűnömre bocsánatot adott, mindent elfedezett, minden bűnömöt meg nem történté tette. Rendezte a múltamat, rendezte a jövőmet és megváltozott a jelenem.

S akkor jött egy nagy próbatétel, amin keresztül Isten megértette velem, hogy a bűneim meg vannak bocsátva, de bűneim következményét viselnem kell. Egy hétre rá mentem pótvizsgázni, kerültem a matematika tanárom elé, s könnyörtelenül megbuktatott évisméltásra. De olyan jó, hogy Isten mindent ki vett a szívemből, nem haragudtam rá. Sőt utána elmentem bocsánatot kérni tőle,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hogy mennyi mindennel megbántottam, sok szomorúságot okoztam neki és ne haragudjon. Egyáltalán nem érzem, hogy „eső után köpönyeg” lett volna a bocsánatkérésem. Nem! Bűneim következményeit kellett viselnem, de semmi fájdalom nem volt bennem, nem rendült meg a hitem, hanem én akkor olyan hálás és szerelmes voltam az Úrba. Talán furcsán hangzik, de aki átélte ezt a hatalmas örömet, hogy mi minden bocsátott meg neki és Istennek milyen árat kellett fizetni ezért, abban tényleg végtelen hála van, és az Isten iránti szeretet és szerelem ott van a szívében. Ez most már 26 éve történt, de azóta is Jézussal élhetem az életemet és ugyan úgy szeretem Őt. Ő tartott meg ez idáig mélységekben és magasságokban, ad naponként szabadulást, bocsánatot. Nem vagyok büntelen, ezt a drága feleségem megtudja erősíteni, sőt, Jézus jelenlétében, szentségében érzem igazán bűnösnek magamat, de két dologért imádkozom, hogy hűséges maradhassak Őhozzá és engedelmisségben élhessek, szolgálhassak Neki. Egyedül Ő tarthat meg hűségben és engedelmisségben.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Így lehetett az enyém Jézus drága kegyelme, így fogadhattam el Őt! Voltam először vallástalan („Jézustalan”), majd vallásos (kívül ilyen, belül olyan), aztán pedig így juthattam élő hitre, lett személyes kapcsolatom Jézus Krisztussal, történt meg az, amiről tegnap beszéltem: az emberi oldalon a megtérés és Isten Lelkének munkája nyomán újjászületés, felülről születés. Ez mind az Ő munkája! A megtérés, az újjászületés a Lélek munkája, Aki annyira megfoghatatlan, mint a szél, de annyira észrevehető a munkája, mint a szélnek.

Az én életemben is megfoghatatlan, de észrevehető volt Lelke munkája! Drága árat fizetett azért, hogy az Övé lehessen. Te is az övé lehetsz, ezért bátorítalak azzal az Igével, amit így olvashatunk **(14. dia): „Ma, ha az ő szavát halljátok, ne keményítsétek meg a szíveteket”** Zsid 3,15 és azzal a verssel, amit így fogalmazott meg Füle Lajos:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Siessetek, hamar lejár

Siessetek, hamar lejár!

Kegyelme már régóta vár.

Ma még lehet, ma még szabad,

borulj le a keresztnél!

Elszáll a perc, az életed.

Ma még, ha jössz, elérheted.

Ne késs tovább, ne várj tovább,

ma kérd ATYÁD bocsánatát!

A mai alkalom egy picit személyesebbre sikerült, de hálás vagyok azért, hogy van miről, azaz van Kiről beszélnem, hogy megadtam nekem is, hogy átélhessem Jézus szabadító munkáját a vallástalan, „Jézustalan”, aztán a vallásos életből és az Övé lehetek. Lehet vele igazán élő, napi kapcsolat. Adja az Úr, hogy amikor ez a kérdés föl merül bennünk, vagy szeretnénk megoldást az életünkre, akkor a **(15. dia)** „*hogyan lehet az enyém?*” kérdéssel

megtalálhassuk Jézust és engedjük, hogy beszéljen velünk és válaszolhasson nekünk!

Befejezésül egy nagyon rövid kis filmet hadd vetítsek le, amely rámutat arra a hihetetlen csodálatos váltságfalárra, amit Jézus Krisztus szerzett nekünk a keresztnél és ez a kegyelem, amit Ő kínál fel, ez a miénk lehet, személyes lehet, ha elfogadjuk. Így nézzük meg ezt a kisfilmet.

Ámen!